

La caritat cristiana no té cap frontera

Romà Casanova, bisbe de Vic

Mans Unides, un any més, ens convida a eixamplar la nostra mirada a nous horitzons de necessitats en el nostre món, que reclamen de nosaltres més solidaritat. Certament que entre nosaltres hi ha moltes necessitats de justícia i de pau; però en tot el món n'hi ha moltes més, que també són nostres. La caritat cristiana no té cap frontera. El cor del cristià no es pot tancar mai en un grup o un territori, en una ètnia o una terra. La caritat cristiana, que té la seva font en Jesús mateix, veu en tota persona un germà, més enllà de la seva raça, la seva cultura, la seva religió. L'altre, sigui qui sigui, pensi el que pensi, és un germà.

L'organització *Mans Unides*, portada per voluntaris, majoritàriament dones, donada la seva arrel de dones de l'Acció Catòlica, és molt concreta. Sempre m'agrada de recordar que *Mans Unides* treballa amb projectes concrets. Aquest any 2018 el nostre bisbat de Vic té com a objectiu finançar dos projectes, l'un al Perú, per a l'ús sostenible de recursos naturals, i l'altre al Camerun, per a la inserció socioeconòmica de joves desfavorits. En total, l'aportació que se'ns demana és d'uns 150.000 euros.

Per a poder arribar a la fita assenyalada, *Mans Unides* al nostre bisbat compta amb una xarxa present en moltes parròquies, formada per persones que treballen tot l'any per tenir el suport dels donatius, les campanyes —cal assenyalar amb admiració la campanya de la «llàntia solidària»—, aportacions d'entitats religioses i organismes de l'administració pública, escoles i empreses. Però vull assenyalar la col·lecta que es fa el segon diumenge dels mes de febrer en totes les parròquies de les nostres diòcesis a favor dels projectes de *Mans Unides*. La col·lecta econòmica forma part de la celebració de l'Eucaristia. Els qui ens alimentem de Crist ens inserim més i més en el seu Cos. El

fruit de la celebració de la missa, per la seva mateixa naturalesa, és la caritat. La col·lecta a favor dels més pobres és expressió d'aquesta caritat, sense la qual no podem celebrar l'Eucaristia. Sant Joan Crisòstom reflexionava així: «Què és el pa? El Cos de Crist. Què arriben a ser aquells qui el reben? El Cos de Crist. No pas molts cossos, sinó un sol cos. Si, doncs, tots existim per la mateixa realitat i tots ens fem el mateix, ¿per què no mostrem, llavors, també el mateix amor, per què no ens fem també una sola cosa en aquest sentit?» La nostra aportació solidària, unida a la de tants, farà possible que el nostre món sigui una mica més just i, així, es trobi en el camí de la pau, perquè el que brolla de la caritat perdura sempre, no mor mai.

